

[Tyroll]

retten til at lade være med at organisere sig i fagforeninger. Det er helt klart i borgerskabets interesse at modarbejde lønarbejdernes organisering. Det viser de borgerliges historiske kamp mod fagforeningerne, og det viser de aktuelle angreb på blokadevåbnene og retten til at offentliggøre navne på skruetrækkere.

Lad os blive fri for de kvalmende retfærdigheds- og rimelighedsbetragtninger, som man fører sig frem med i denne debat. For de over ¼ mill. arbejdsløse er det ikke til at få øje på friheden. De står over for en klar realitet, nemlig at privatejendomsretten til produktionsmidlerne stiller sig i vejen for brugen af deres arbejdskraft til tilfredsstillelse af deres egne og resten af lønarbejdernes behov. Her er ingen frihed til at producere sig frem til at dække behovene.

Det er i allerhøjeste grad disse realiteter, der gør, at lønarbejderne ikke kan lade spørgsmålet om organisering eller ej regulere af borgerskabets klassebetonede retsopfattelse. Derfor kan og skal fagbevægelsen ikke underlægge sig parlamentariske forbud mod at slås for en organisering af lønarbejderne og mod eksklusivaftaler. Tidligere forsøg fra borgerskabets side på at lægge begrænsninger på denne kamp er mislykkedes, og det vil ske igen.

Ingen kan forbyde de borgerlige partier at begå dumheder, hvad de er i færd med her. Jeg er ikke i tvivl om, at en gennemførelse af dette forslag eller lignende forslag vil have en polariserende funktion. Vi har f. eks. set, hvordan man i Specialarbejderforbundet har fremført tanker om, at det vil være sket med respekten for fredspligten, hvis de borgerlige gennemtvinger et sådant forslag. Med eller uden et forbud er der grund til at droppe denne fredspligt, specielt når realiteten i ret så lang tid har været, at fredspligten er blevet knyttet til lovdiktater og ikke til overenskomster, som man selv har haft indflydelse på.

Alt i alt viser disse initiativer, at klasse-samarbejdets vej ikke har andre udsigter end en langsom undergravelse af fagbevægelsens kamp og positioner, og socialdemokratiet har desværre i høj grad været med til at bane vejen for disse angreb på fagbevægelsen. Desværre har vi ikke set, endnu da, særdeles håndfaste manifestationer fra fagbevægelsen om, at man vil finde egne midler til at til-

bagevise de angreb, der er lagt op til her. Jeg har set nogle ynkelige udtalelser fra formanden for LO, der siger, at de borgerlige vil diskriminere LO, altså et klart medspil på hele det hykleri, der ligger i den borgerlige retsopfattelse, som man har forsøgt at fore sig frem med. Jeg har set ynkelige forsøg på at forklare, at eksklusivaftalerne skam også giver forpligtelser for LO, og den juridiske ekspert, eller hvad man nu betegner ham som, Verner Sørensen i LO, siger at det forpligter fagbevægelsen til at skaffe arbejdskraft til arbejdsgiverne.

Det er en ret ynkelig situation at beskue her. Det er ret ynkelige svar, der kommer fra fagbevægelsen på disse angreb, og det er mit håb, at vi kommer til at høre langt mere klar snak fra socialdemokratiet i løbet af denne debat og kommende afstemninger.

Alfred Hansen (DR):

Det er ofte sådan, at det er venstrefløjen, der i særlig grad fører sig frem her i folketinget og uden for folketinget som de partier, der vil værne om den enkeltes rettigheder, om den enkeltes frihed. Men når det kommer til stykket, må vi alligevel konstatere, at den hidtidige tale om værn omkring det enkelte individs rettigheder har været tom tale. I en debat som denne prioriterer man fællesskabet og organisationer højere end det enkelte individ.

I retsforbundet er vi naturligvis tilhængere af organisationsret, men vi modsætter os organisationspligt. Det er det, sagen og forslaget drejer sig om. Organisationer må naturligvis kunne bevise deres eksistensberettigelse, og hvis de kan det, så vil såvel arbejdsgivere som arbejdstagere naturligvis få lyst til frivilligt at melde sig ind i de respektive organisationer.

Vi er i retsforbundet enige i de synspunkter, der er givet udtryk for i de seneste ugers debat om dette emne, nemlig at det naturligvis skal vedrøre såvel de organisationer, som varetager arbejderes interesser, som de brancheorganisationer, som arbejdsgivere er tilsluttet. Vi har i folketinget gentagne gange fremsat forslag om, at man ikke over sit fagforeningskontingent eller sit bidrag til en brancheorganisation kan tilpligtes at yde økonomisk bistand til et politisk parti, hvis synspunkter man ikke deler. Disse forslag